

Posudek oponenta práce

Pro: Adam Grill

Název: Euroskepticismus v Norsku

Autor se ve své práci věnuje tématu stranického euroskepticismu v Norsku do ES/EU ve světle obou negativních referend v letech 1972 a 1994. Téma je to velmi zajímavé, protože se v reakci na brexit řeší nejen otázka vztahu evropské integrace k evropské veřejnosti a povaze euroskepticismu v některých členských zemích EI, včetně například České republiky, ale s ohledem na jednání s Velkou Británií se mnohdy poukazovalo i na zkušenost Norska a jeho členství v Evropském hospodářském prostoru. Zhodnocení vztahů EU a Norska je tady v tomto kontextu velmi zajímavé.

Cíle práce jsou stanoveny jasně, ale dost široce („Co je příčinou euroskepticismu u norských politických stran?“). U vedlejší výzkumné otázky není jasné, proč se autor zaměřil na Stranu pokroku (autor používá překlad Pokroková strana). Druhá vedlejší výzkumná otázka je samotné teoretické zakotvení práce a tedy asi spíše její formulace je poněkud nešťastná. Autor nepředstavuje svá očekávaná zjištění, výzkumné otázky jsou málo rozpracované. K metodologii autor zbytečně definuje případovou studii a méně se věnuje popisu svého metodologického postupu.

Autor si jako teoretický rámec vybral euroskepticismus, shrnuje vývoj konceptu a hlavní typologie stranického euroskepticismu. Autor se dobře orientuje v relevantní literatuře. Chybí vlastní zhodnocení. Autor se sice vyjadřuje k jednotlivým typologiím, ale celá kapitola je jen výčtem přístupů, chybí jejich srovnání, kapitole zcela chybí závěr. Následuje kapitola shrnující vývoj vztahů Norska a EHS/ES/EU včetně obou referend. Jedná se o velmi popisnou část, autor srovnává obě referenda, vhodnější by bylo tuto část dovést až do současnosti. Autor zde mohl více rozpracovat otázku regionů a linie město-venkov, chybí zhodnocení role krále jako hlavy státu. Kapitola k politickému systému Norska je nadbytečná, do struktury práce příliš nesedí a bylo by lepší základní informace, které jsou podle autora k tématu zásadní podat jiným způsobem (v textu v kratší formě, zbytek v příloze). Autor se následně snaží typologie euroskepticismu politických stran aplikovat na norské politické strany, kde dochází k několika zajímavým postřehům, ač vychází většinou ze sekundární literatury (ne vlastního výzkumu), která je někdy již staršího data. Ani v této sekci není vysvětleno, proč si autor vybral Stranu pokroku k větší samostatnější analýze. Asi hlavní problém vidím v tom, že autor opakovaně upozorňuje na vliv lidových hnutí pro prosazování negativního postoje ke vstupu do ES/EU, ale práce se věnuje stranickému euroskepticismu – tento faktor není více reflektován. V závěru nacházíme shrnutí hlavních zjištění a otázky pro další šetření.

Je pozitivní, jak se autor snaží pracovat s teoretickým rámcem, ale práce není dobrou logickou strukturou a místo působí nepřehledně a neuspořádaně. Literatura k tématu je dostatečná, autor pracuje i s místními zdroji. Text je upraven z velké míry správně a splňuje gramatické a stylistické nároky na něj kladené, ačkoliv se objevují gramatické chyby a překlepy (strany 12, 20, 23, 40, 46, 53, ...) a místy jsou vyjádření nepřesná (například neutralita na straně 19, severská spolupráce na straně 20, nacionalismus na straně 26), nebo se opakují. U některých tvrzení chybí zdroj (postoj žen k EU strana 29, venkov versus město, strana 32), jinde není jasné, jak je informace relevantní (vstup Turecka strana 45).

Kvůli uvedeným nedostatkům práci doporučuji k obhajobě s hodnocením C.

V Olomouci 4. února 2021

Mgr. Lucie Tungul, PhD., M.A.